

ЦѢНА НА ВѢСТНИКА:
 за България годиш. . . 6 л.
 за 6 месеца . . . . . 3 л.
 За чуждестранство год. . . 8 л.
 За 6 месеца . . . . . 4 л.
 Всичко, що се отнася до
 вѣстника, се адресира:
 до редакцията на в-къ
 „Свѣткавица“ — гр. Варна.

СВѢТКАВИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСЪКА НЕДЕЛЯ.

Редакторъ-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ

Телефонъ № 311.

За обявления се плаща:
 1 левъ за първа страница
 и . . . . . четвърта стра-
 Тукъ . . . . . тивна редъ.

за обявления на садеб-
 нитѣ пристава се плаща
 по 0.5 л. на дума.

Неплатени писма не се
 приематъ.

Рекламни . . . се връщатъ.

Г-ца Велеславка Ан. Гудкова
 и
Г-нь Александър Илиевъ
 ЗГОДЕНИ
 Свищовъ . . . . . Плъвенъ.

БЪЛГ. ТЪРГОВСКО ПАРАХОДНО Д-во — ВАРНА.

ЛѢТНО РАЗПИСАНИЕ
 на дружественитѣ параходи.

Отъ Варна за Цариградъ
Понеделникъ
 „Борисъ“ въ 5 ч. ве-
 черята или
 „България“ направо
 за Цариградъ

Отъ Варна за Бургазъ.
НЕДЕЛЯ въ 8 ч. сутр. за Месемерия,
 Анхиало, Сопополъ Бургазъ.
ПОНЕДЕЛНИКЪ въ 8 ч. сутринята
 направо за Бургазъ.
ВТОРНИКЪ въ 8 ч. сутр. за Ме-
 семерия, Сопополъ Бургазъ.
ЧЕТВЪРТИКЪ въ 8 часа сутриня-
 та за Месемерия, Анхиало, Сопополъ
 Бургазъ.
ПЕТЕКЪ въ 10 часа вечерята напри-
 во за Бургазъ.

Отъ Варна за Балчикъ — Каварна
и обратно.
ЧЕТВЪРТИКЪ 9 ч. сутр. и връща-
 не същия денъ обратно за Варна.
СЪБОТА 9 часа сутринята само за
 Балчикъ и обратно.

Отъ Бургазъ за Цариградъ.
ПОНЕДЕЛНИКЪ въ 5 часа вечерята
 направо за Цариградъ.

Отъ Бургазъ за Варна.
ПОНЕДЕЛНИКЪ въ 9 ч. сутр. за
 Сопополъ, Анхиало, Месемерия Варна
ВТОРНИКЪ въ 10 ч. в. направо за Варна
СРЪДА 10 " "
ЧЕТВЪРТИКЪ 10 " "
ПЕТЕКЪ въ 10 " "
СЪБОТА въ 9 часа сутр. за Сопополъ,
 Анхиало, Месемерия Варна.

Линия Александрийска —
Сирийска.
 Услужвана всеки 20—25 дни съ с/с
 „ВАРНА“ Бургазъ, Варна, Балчикъ,
 Цариградъ, Дарданели, Кагала (факул-
 тативно), Солунъ, Александрия, Портъ-
 Саидъ, Яфа Кафа (факултативно), Бей-
 рутъ, Дарданели, Цариградъ, Бургазъ

ЗАБѢЛКА: Когато нѣкои отъ параходитѣ се намиратъ на поправка,
 или въ случай на лошо време, изпълнението на тѣва разписанье или частъ отъ
 него се цѣлостно измѣнява.

Параходитѣ не могатъ да тръгватъ по-рано отъ опредѣления часъ.

Справки и съждения дава всякога агенцията
 Агентъ: Христо Ив. Чимшировъ.

Най-здрави и ефтемки чепици
 машинно производство
 отъ фабриката „Янтра“ — Габрово, при
МАТЕЙ НЕДКОВЪ срѣщу театра на
 о о о К. Ранковъ. о о о

Гунчо Менковъ,
 сившъ държавенъ бирникъ и каскерь на Земл. банка
 извършва застраховки за животъ при
 Чиновн. застр. д-во — София.
ДОБРИЧЪ.

Български социализъмъ.

Българскиятъ социализъмъ особено тѣсния нѣма подобенъ на себе си въ другитѣ страни, наши български социалисти по своята оригиналностъ правятъ изключение въ цѣлѣ свѣтъ. Заслѣпени до буковѣдство въ своя марксовъ катихизисъ, безъ дори мнозина отъ тѣхъ да го разбиратъ, отчуждавайки се отъ самата дѣйствителностъ на обществения животъ, тѣ или мълчатъ, скрити въ своята черупка, когато трѣбва да се работи за прокарване на народополезни мироприватия, или лицемѣрятъ и демагогствуватъ да се харесатъ на своето паство, или прѣдприематъ акции, които компрометиратъ и самитѣ тѣхъ и социализма. Прѣсенъ примѣръ е станалата наскоро стачка на пристанищнитѣ работници въ Варна, подигната отъ фракцията на тѣснитѣ социалисти.

то и ярки борци за прогреса на своето отечество. Но стойността на нашитѣ социалистически борци може да се види и отъ отношенията на чуждитѣ социалистически партии и на социалистическия интернационалъ. Не се минава конгресъ на социалистическа партия въ друга страна или на интернационала, където да не бжде осъденъ българския социализъмъ и да не бждатъ смѣрвали нашитѣ социалисти за своята разединеностъ, оригиналностъ и . . . инатъ.

Увлечени отъ своитѣ водители, работницитѣ обявиха стачката и упорито настояваха на своитѣ искания. Търговцитѣ сж искали да прѣговарятъ съ тѣхъ, за да се уреди въпроса, обаче тѣ надменно и подигравателно сж ги пращали на пазарлъкътъ въ „Народния домъ“. И ето края: търговцитѣ си намѣриха работници отъ други мѣста и тая стачка се свърши нещастно за стачкажнитѣ, за тѣхнитѣ водители и социализма имъ, безъ никакво съчувствие и подкрѣпа отъ общественото мнѣние на всички обществени съсловия.

Нашитѣ прѣфинени социалисти (всички не сж такива) не държатъ ни най-малко на обществено мнѣние; тѣ знаятъ само своята библия и чакатъ второто пришествие.

Ние вѣваме намѣрение да даваме умъ. Тия хора сж така фанатизирани, че всеки другъ, който не мисли точно като тѣхъ, е ретроградъ, плиткомислящъ, буржоа или буржоазно урѣдие. Ние, макаръ и не буржоа, а знаемъ колка е буржоазията въ България, говоримъ съ друго разбиране и то не на фанатизирани социалисти, а на разбравитѣ български граждани. 19 годни вече какъ съществува социалистическа партия въ България. Ако прѣзъ това дълго време нашитѣ социалисти не сж поумнѣли, нека още си чукайтъ и разбиватъ главитѣ.

Е, добръ! Но ето това обществено мнѣние, въ чиято срѣда сж мнозина съ чисто работническо положение хора, не може да се игнорира, защото безъ неговото съчувствие и подкрѣпа, нищо не се постига. А това обществено мнѣние често подмята, че вашитѣ прѣфиненъ социализъмъ култивира мързела, фанатизира и скована ума на невѣжата маса, едностранчиво влага познания въ младитѣ души злѣ възпитава, подронва общественния моралъ на който се крѣпи сѣмейнитѣ и държавенъ редъ, прѣчи на благотворителнитѣ дѣла отъ които се ползува именно бѣдното население и създава отъ младото поколение не хора съ характеръ, добри граждани и солидни обществени дѣйци, а хора които си противорѣчатъ въ думи и дѣла, или разюздани вѣчно недоволни нещастници, склонни само да рушатъ, безъ да сж способни нѣщо да творятъ.

Свѣтитъ знае социалисти като Жоресъ въ Франция, Бебелъ въ Германия и др., но не сж тѣ български социалисти. Велики умове на социалистическата теория, сжщеврѣмено тѣ сж такива и на социалистическата практика, затова ще ги видите все тѣй интернационалисти, как-

Нашата страна е още много назадъ въ стопанствено отношение. Капитализмътъ е далечъ отъ положението въ другитѣ държави. Отъ друга страна нашата държава като млада е заставена да се грижи за своето вътрѣшно закрѣпване и да води външна политика, която ѝ се налага отъ международнитѣ отношения и отъ нейнитѣ интереси за разрешаване на македонския въпросъ.

Всичкитѣ тия условия прѣдставятъ особенъ характеръ на дѣйствието, що трѣбва да водятъ социалистическата партия и социалистическитѣ дѣйци въ България.

Българският народ иска както от всички партии, така и от социалистическата, като българска партия, да живее и да работи с неговите идеали за цялостното негово благо. И за примѣръ на това му сочи самите наши велики борци въ прѣдосвободителната епоха.

Хр. Вотеж, напр. бѣ социалистъ, но той работи и се самопожертвува за политическата свобода на своето отечество.

Тукъ може да послужатъ за поучителенъ примѣръ и последните изпитания и борби всрѣдъ социалистическата партия въ Италия по поводъ войната съ Турция. Голѣма частъ отъ тая партия се отцѣпи въ отдѣлна фракция, подхранвана отъ инстинкта за националните интереси и величие на отечеството и за побѣдата на цивилизацията надъ невѣжеството и безправие то инстинктъ много по-силенъ отъ каквито и да било социалистически догми и формули. Известни сж така сжщо дѣйствиата на добрите познавачи на социализма и бивши социалисти държавните иже Милеранъ, Брианъ и др. Последниятъ като министъръ прибѣгна съ сила да разтури една стачка за да се запази отечеството отъ сътрѣсеня и за това му бѣ гласувано одобрение отъ грамадното болшинство на камарата въ висококултурна Франция.

Благодарение на демократичната уредба на България и други причини нашата социалистическа партия е могла да спечели за работничеството значителни придобивки, едно отъ което е създаване при министерството дирекция на труда, началникъ на което е днесъ социалистъ, сетнѣ законъ за женски и дѣтски трудъ, недѣлна почивка и др. Само разумната тактика и свободниятъ умъ въ социалистическата партия може да ползватъ работниците и държавата. Днесъ тамъ липсва именно свободата на ума, за която божемъ най-много плачатъ. Тамъ думата на папата е законъ, тамъ критиката вѣнъ отъ догмата, е прѣстѣпление и измѣна.

Затова едно врѣме в. „Денъ“ апелираше къмъ „буржоазията“ въ една своя статия да помогне на социалистите да се освободятъ, защото не поносимо е робството подъ режима на социалистическия теркъ. Много право. Подобно на в. „Денъ“ и ние казваме: „Да, г-да, помогнете на тия хора да се освободятъ!“

Търси се добра работничка-шивачка на дамски джеки по горния отдѣлъ съ добра заплата.

Споразумѣние М. Матѣва, IV уч. ул. „Колони“.

Младешъ свършилъ по математика въ Швейцария, приема да подготви слаби ученички и ученици во алгебра, геометрия и нѣмски езикъ срѣщу скромно възнаграждение.

Споразумѣние до редакцията.

Синодалната мѣлница.

Прочетохъ дописката на г. Гьолски отъ с. Гебедже поместена въ миналия брой въ която се описва станалия пожаръ въ Синодалната мѣлница въ която сж били усигорени само машинарийтъ на наемателитъ за 93000 лв., а самата постройка не била усигорена, тъй като срока на застрахователната полица билъ истекълъ прѣди 2 мѣсеца и въпрѣки поканитъ отъ застрахователното дружество за подновяване усигоровката, пакъ не била подновена и вслѣствие тоя пожаръ на Синода се насятъ 120 — 130 хиляди лв. загуби.

Мѣлницата е завѣщана отъ покойния дѣдо Колони, отъ която Синода е получавалъ ежегоденъ приходъ по-вече 9 — 10 хиляди лв. и при тоя доста завиденъ доходъ г-да синодаиштитъ не сж счели за нужно да отдѣлятъ отъ него 4 — 500 лв. за изплащане годишната прѣмия на усигоровката. И най-сѣтне г. Гьолски се чуди защо не била усигорена такава една мѣлница. Наистина, за чудение работи се вършатъ: да ви подарятъ имотъ отъ 130,000 лв., да имате отъ него доходъ 10,000 лв. и да не платите една усигорителна прѣмия, която е ничтожна работа. Какво още по прѣстѣпно?

Вѣрвамъ всѣки е челъ въ вѣстниците какво се пише за „Схизмата“, отъ която нашитѣ „Схизматици владци“ не могатъ да спятъ съ „чиста“ съвѣсть, та какъ ще имъ остане врѣме да мислятъ за друго до като не раздѣлятъ църквата ни, за която спорѣдъ тѣхъ, това желае цѣлия български народъ. Да, това желае само оня богато платенъ плѣхъ въ синодалната палата въ съдружие съ Симеонъ безподобни.

Не е само това, днесъ всички стари манастири, тѣзи свѣтени отъ вѣкове, които прѣзъ 5 вѣковното робство сж ни запазили народността и езика, казвамъ, че сж запустели вслѣствие пакъ нехайството отъ голѣмото мѣсто. Макаръ че тия манастири иматъ по цѣли полета обработваема земя и толкова гори добрѣ запазени, всичко това днесъ е на запустяване. Едно врѣме тия вѣковни свѣтени се издържаха отъ обработване земята до колкото се е можело съ „орала“, а днесъ при валичността на модерни земеделчески орджия се изоставятъ.

Срамота, срамота, г-да владци, съ вашитѣ козни ще изгубитѣ моралното довѣрие и мощъ между народа. Васъ, въ Софийската Синодална Палата е топло, нѣ за ония милиони български които носятъ черно Азиатско иго, слѣдъ като се раздѣлитѣ отъ „Схизматицитѣ“, вий по-скоро ще погрѣбитѣ тия български, а това е вѣдно и прѣдателство срѣмъ народнитѣ ни идеали.

Л. Яновски.

Заканитѣ на Михайловъ.

Ив. Михайловъ, известенъ на варненци съ свойто лакейниче-

ство и прѣклонена глава; сжщия този идолопоклонникъ и покоренъ на всички силни на деня слуга; тая пълзяща гадина, която въ всѣко друго положение е по-страхлива и отъ най-страхливото животно на свѣта — заяка, сега облѣченъ въ мундирия на властта, обкръженъ отъ свойтѣ вѣрни тѣлохранители, опитва се да заплашва — заканва се съ тероризиране и побой.

Да, завчера на 10 й вечерята въ цирка на Кратеилъ, публично и безъ никакъв поводъ, той посочи юмрукъ и се закана на нашия редакторъ г. Сл. Христовъ. Сжщата нощъ го е прѣслѣдвалъ съ единъ взводъ стражари чакъ до дома му, като съ това е изплашилъ госпожата и дѣтето му. При всѣко друго положение той сжко би заплатилъ за тази си дързостъ, но за голѣмо съжаление тая влечуга подла, винаги избира момента — избра го и сега.

Да недостойний, господине, за този постъ; другъ пакъ ти мълчеше, свиваше се като срѣщнешъ нѣкой отъ насъ, а тая вечеръ, като се подсигори съ своята ордия, показвашъ ни юмруци прѣдъ женитѣ и ни прѣслѣдвашъ чакъ до домоветѣ. Номислишъ ли ти, че това ще те спаси, че ще млѣкнатъ нашитѣ уста? — жалкий, много се лъжешъ. Твойтѣ юмруци не ни плашатъ и отъ подобни закани не се боимъ. Още съ по-голѣмъ жаръ ще се нахвърлимъ и ще изнесемъ кирливитѣ ти ризи прѣдъ обществото. Защото като сме се нагърбили съ този тежъкъ кръстъ, ний сме имали прѣдъ видъ закани на недоволни като тебъ и едно пакъ сме си поставили за девизъ: да бждемъ въ цѣла услуга на обществото и да бичуваме всѣко зло, отъ кждѣто и да идва то. Подъ този девизъ вече три години служимъ на обществото и много по-остри зѣби отъ твойте изпилихме.

За подобни закани ний никога не сждимъ, а само прѣдупрѣждаваме властта, че при втори случай ще се самозащитимъ, а за послѣдствията не сме отговорни.

Това за свѣдение и на тебъ.

До г-нъ ред. на в. „Свѣткавица“

Г-нъ редакторъ,

Въ в. „Св. Гласъ“ отъ 30/VI брой 26 е помѣстенъ отговора на Кара Агачкиятъ, секретаръ — отговоръ, който може да се счита като образецъ на най-голѣмо нахалство.

Заплакалъ е Миланъ Ботушаровъ за прѣстижа на учителството, излѣлъ е цѣлата си злаба къмъ менъ този „недостоеенъ членъ на учителското тѣло“ за гдѣто съ истини съмъ се опиталъ да очерня неговата репутация на честенъ човѣкъ. Но неговото нахалство достига върха си, когато говори за привестенъ уровень, характеръ и безукоризнена служба.

Привестениятъ ликъ на този господинъ се оглежда въ бившегто му занятие. Характерътъ, — въ доскорешното дѣяние извършено въ квартирата на свѣщеника, — отговора за което той

благовали да помѣсти въ много-точие. А за безукоризнената му служба, азъ цитирамъ извадка отъ постановлението № 734 отъ 12/X 1911 год. на варнен. Окр. пост. комисия, въ което атестиратъ послѣдующия начинъ.

Възъ основа на ревизионитѣ листи отъ 909, 910 и 911 год. сѣ които се констатира въ неправности въ касата на секретаря, а имено:

909 год. I ревизия 680 лв. Ца 967.16; 910 год. I 479 и 911 год. 1458.10 лв. и като взе прѣдъ видъ, че нѣколко пжти му сж налагани дисциплинарни наказания: като глоби и пр. и въпрѣки това той не се поправилъ, варнен. окр. пост. комисия, въ засѣданието си отъ 12/X 1911 год. рѣши: Миланъ Ботушаровъ да се уволни и даде подъ сждъ.

Безукоризнена служба, нѣма що да се каже.

Повърнатото неотворено официално писмо има № 37; занесено е отъ настоятеля Георги Христовъ. За това свидѣтелствува и учителката Сл. Попова. По сумата получена отъ гората той заблуждава. Цѣлата сума възлиза на 5,053 лв. На 27/VI 10 г. вечерята господина извиква касиера на църк. настояят. Мити Яневъ и го накарва, като му дава само 3000 лв., да издаде квитанция № 1 отъ 27/III 1912. Наивния селянинъ, безъ да знае отговорноститѣ които влече подире си едно подобно и прѣстѣпление се съгласилъ. Обаче на другия денъ узнава отъ какъвъ характеръ е извършената отъ него услуга, отива при архирейския намѣстникъ Моловъ и му излага въ подробности работата. За това има четирма свидѣтели. Завѣдена е официална прѣписка. Обвинението за участието му въ експлатацията на гората като съдружникъ, азъ ще докажа съ показанията на маса лица, които за сега въ интереса на истината ще мълчатъ. А колкото за възнаграждението, изглежда че милостта му не познава и най-елементарнитѣ работи. Не прѣдседателя на настоятел. оцѣнява способноститѣ на учителя, като прѣподавателъ, а слѣдователно не той има властъ да спира изплащането на възнаграждението, а околийския инспекторъ. Възъ основа на ревизиония листъ, написанъ отъ г-нъ окол. и-рѣ, окр. инспекция ми издаде свидѣтелство № 6979 отъ 2 т., съ което се удостоверява: че „недостойния учител“ най-добросъвѣстно е изпълянялъ службата си и по-отношенията му съ родителитѣ на дѣцата, не може му се направи никаква забѣлѣжка. Съпоставени тия два документа; свидѣтелството и постановлението, говорятъ, най-добрѣ кой е лъжецъ клѣветникъ и прѣстѣпникъ.

За пиѣсеницата на въпросния господинъ, който е пакъ Ботушаровъ, за вулгаренъ начинъ на разправия, ще му се окачи присѣда на върта. А за покрусената сѣмѣйна честь, ще отговаря и доказва прѣдъ сжда.

Обръщамъ вниманието на г. прокурора върху постановлени-

ето на постоянна комисия. Най-послѣ, нека властта да се заинтересува и докаже, че въ тая страна има редъ и законостъ.

Съ отлично къмъ васъ почитание: — учителъ.

Б. Р. Извънъ изложеното въ настоящата дописка, въ редакцията ни се получиха цѣлнни свѣдения за золумитѣ, башибозлуцитѣ и злоупотрѣбленията на този своегорода секретарь бирникъ и кмета на сжщата община, отъ които населението е писнало кански. Свѣденията сж подкрѣпени съ неоспорими факти и понѣмане мѣсто въ настоящия брой, ще ги печатаме въ идния 111-й.

УБИЙСТВОТО ВЪ МАШИИНОТО УЧИЛИЩЕ.

Прѣстѣпно нехайство — жаотвата.

Не заинтересоваността и слабия контролъ отъ страна на началника на флота е дало възможностъ и почва да се появятъ между ученицитѣ въ машинното училище разни политически и крайни течения; деморилизацията е обхванала цѣлото училище — анархизама пробилъ дълбоко своитѣ корени, първа жертва на който е станалъ ученика отъ II курсъ Веселиновъ.

Прѣди нѣколко дни убийца Дамяновъ билъ наклеветенъ прѣдъ лейтинандъ Винаровъ Е. и лейтинандъ Недевъ въ анархизъмъ. Като автори на това донесение той се усъмнилъ въ подофицера си, убития ученикъ Веселиновъ и ранения Няголовъ. Той рѣшилъ да имъ отмъсти съ убийство, като не скрилъ намѣрението си отъ другитѣ си другари. Уведоменъ за намѣрението на Дамянова, подофицера е взималъ предохранителни мѣрки, а на 9-й вечерята, когато е станало убийството, той е отсъствалъ отъ училището. Дамяновъ прѣзъ тази, нощъ почти не спалъ, въ 1 1/2 ч. полунощъ, станалъ отъ леглото си и на бърже се облѣкалъ; дежурния ученикъ въ това врѣме не спялъ, а се разхождалъ изъ помещението. Дамяновъ, за да прекрие намѣрението си предъ дежурния започналъ да го забавлява съ единъ брой отъ в. „Барабанъ“ и като използвалъ момента, когато дежурния билъ вдълбоченъ въ едно антрефиле, доближилъ се до спящия спокійно Веселиновъ и съ всичка сила забилъ два пжти острилото на камата си въ сърдцето на нещастника. Като помислилъ, че жертвата е вече мъртва, убийца се опжилъ къмъ леглото на Няголовъ, но въ този моментъ смърторанения Веселиновъ се събудилъ и се понадигналъ, но Дамяновъ забѣлѣзалъ това, искаралъ леворвера си и съ два вистрела повалилъ жертвата, слѣдъ това обърналъ се къмъ Няголовъ, който чулъ вистрелитѣ и билъ вече на крака, стрѣлялъ и върху него и го наранилъ въ краката съ два куршума. Дежурния ученикъ се спусналъ съ столъ въ ржка къмъ убийца, но послѣдния съ два несполучливи вистрела къмъ него, успѣлъ да си пробие пжтъ и да изчезне въ тъмнината.

Слѣдствието.

Прѣстигналъ е отъ Шуменъ военния слѣдователъ г. майоръ Палазовъ, който ръководи слѣдствието по случката. Намѣрени сж въ офицерския ватерклозетъ двѣ дъски съ надписъ: 1) „Вий г. лейтинандъ Винаровъ Е., който разнебитихте цѣла флота и я турихте въ пълна тревога, ще получите заслужното. 2) Вий лейтинандъ Недевъ, който се помъчихте да разбийте организацията на машиннитѣ ученици, сжщо ще получите заслуженото“. Тази дъска съ надписа е пребрана отъ слѣдователя.

Арестовани сж около 10 ученика, подозрени въ анархизмо.

Кой е виновника?

Като най-голѣмъ виновникъ на това убийство се сочи началника на флотата подполковникъ Лудогоровъ, който е знаелъ за това убийство но не съумѣлъ да го предотврати.

Още прѣзъ м. мартъ т. г. н-ка на машинното училище капитанъ лейтинандъ Ковачевъ съгаенъ рапортъ е донесълъ на Лудогорова, че въ машинното училище сж се появили между ученицитѣ разни политически течения и че въ училището владѣе пълна деморилизация. г. Ковачевъ като обръща вниманието на г. Лудогоровъ върху този скърбенъ фактъ, умолява го да му даде на помощъ единъ офицеръ и единъ подофицеръ за предотвратяване на това зло, но Лудогоровъ не обърналъ внимание. Слѣдъ това получени сж редица анонимни писма въ духа на рапорта и тогава Лудогоровъ билъ принуденъ да назначи офицеръ за разслѣждане донесенията. Такъвъ е билъ назначенъ капитанъ Лейтин. Поповъ отъ разслѣдванието на когото се установило, че дѣйствително деморилизация въ училището владѣе. И на това Лудогоровъ не обърналъ внимание. Анонимнитѣ писма зачестили наново — назначаватъ се послѣдователно за разслѣждане на ново Лейтинантитѣ Недевъ и Ганчевъ. Отъ тѣхното разслѣждане се е установило пакъ, че въ училището има анархисти, открито имъ е било даже гнездото, хванати сж биле и анархистически книги. Лудогоровъ и този пжтъ не обърналъ внимание и не е вземалъ никакви мѣрки.

Защо г. Лудогоровъ е погледналъ тѣй презъ прѣсти на този важенъ въпросъ?

Дали той е считалъ тези донесения за клеветнически, или не е вѣрвалъ, че тѣ ще донесатъ такива скърбни факти, или пжкъ се е повлиялъ отъ окръжаващитѣ го нѣколко офицери, които го водятъ ведно съ цѣлата флота къмъ пропасть?

Тѣй, или иначе, каквато и да е причината, но бездействието на Лудогорова е осждително и прѣстѣпно.

И когато слѣдъ случката, Лудогоровъ е билъ уведоменъ и се явилъ на проишествието, машинния ученикъ отъ II курсъ Няголовъ съ право му е забѣлѣзалъ публично: „Господинъ подполковникъ, вий знаехте че ще стане убийство, защо не вземахте никакви мѣрки?“

На този въпросъ Лудогоровъ нищо не отговорилъ, а навелъ, умисленъ глава.

Съзналъ грѣшката си, но много късно. Виделъ че той е единствения виновникъ за случката и побързва поне прѣдъ вѣнчашния свѣтъ да я прекрие. Това поне ясно се вижда отъ издаденитѣ му двѣ заповѣди съ задни-чавидати: първата № 96 отъ 8/VII раздадена по частитѣ на 10 въ 8 часа сутринята, а по свѣденията ни цинкографирана на 9 полунощъ слѣдъ случката и втората № 97 отъ 9/VII раздадена по частитѣ на 11 т. м. по обѣдъ, а цинкографирана пакъ по свѣдения сжщия денъ заранята.

И въ двѣтѣ тѣзи заповѣди се казва, че началника флота, слѣдъ като се увѣрилъ отъ разслѣдвания, че въ машинното училище сж се появили разни социалистически и анархистически течения прави нѣкакви наказания.

Имаше ли нужда слѣдъ убийството да се издаватъ подобни заповѣди и каква цѣлъ се гони съ назадничавитѣ имъ дати, това всѣки може да си обясни.

Когато бившия началникъ на флотата С. Димитриевъ бѣше отстраненъ и на негово мѣсто се назначи Лудогоровъ, обществото възлагаше голѣма надежда на него, че той ще успѣе да уреди разноразбития флотъ и тури край на започнатото, но за голѣмо съжаление, освѣтъ че Лудогоровъ не подобри съ нищо флота; той се поведе по свѣтитѣ на нѣколко окръжаващи го лица и поведе българскитѣ флотъ къмъ още по-голѣма пропасть.

Обръщаме вниманието на военния министръ, че въпроса е сериозенъ. Една щателна ревизия въ архивата на флота е належаща и отъ нея ще се установятъ много нѣща.

(ще продължимъ.)

Хрохика

Институтъ за глухонѣми въ Варна.

Министерството на просвѣщенiето, по климатически съображения е избрало гр. Варна за построяване държавенъ институтъ за глухонѣми, въ който ще се приематъ ежегодно по 15 питомци отъ цѣла сѣверна България. Прѣдъ видъ на това и рапорта на директора на института за глухонѣми въ Варна, общинския свѣтъ въ заседанието си на 9 т. м. единодушно рѣши: по принципъ отпуска даромъ мѣсто за постройка на института и назначи комисия, която да опрѣдѣли гдѣ да се отпусне мѣстото и какъвъ да е размѣра му. Въ комисията влизатъ: д-ръ Аршинковъ, инженеръ Саламурковъ, общ. свѣтникъ Карамихайловъ и единъ отъ помощницитѣ на кмета.

Руско застрахователно дружество въ България.

Руското застрахователно д-во „Россиа“, което разполага съ чистъ внесенъ капиталъ 4000000 рубли и фондове за гаранция

232150285 лв. зл. е открило въ София едно главно прѣдставителство за царство България, чието управление е повѣрило на известния варненски търговецъ г. Хигинъ Пайкурничъ. Избора съ г. Пайкурничъ е сполучливъ и ний сме увѣрени, че той достойно ще прѣдставлява това солидно и първо по рода си въ България руско дружество.

Комюнистото на нашия софийски синодъ да прокаратъ прѣстѣпнитѣ си мисли спрѣмо цѣлостта на българския народъ въ религиозно отношение и да изложатъ на поругание българския екзархъ и българската църква между варненскитѣ граждани, произведе грозно и потрѣсающе впечатление. Днесъ то е злостта на деня. Партийнитѣ бюра, както можахме да се научимъ тия дни ще се събератъ да взематъ рѣшение за свикване митингъ, чрѣзъ който да протестираатъ противъ тая постѣпка на синода, сжщеврѣмено като ще се иска отъ респективната властъ да покаже мѣстото на прѣстарелитѣ старци, дѣто така леко си играятъ съ религиозната цѣлостъ на народа.

Годявня.

Приятно ни е да съобщимъ, че оперния пѣвецъ г. Лука Димитровъ се е згодилъ съ г-ца Йонка Николова актриса изъ гр. Вратца. Напитѣ благопожелания на младитѣ згоденици.

Варненския градоначалникъ.

Мисли ли г. градоначалника да приведе въ изпълнение правилника за шантеситѣ и да не имъ позволява да седатъ изъ публичнитѣ мѣста между почтенитѣ граждани? Ако това не може да направи по нѣкакви тайни съображения (?) то поне да имъ забрани да водятъ съ себе си голитѣ кучета, отъ които се отвращаватъ честнитѣ хора и не могатъ свободно да си правятъ закуската. Не за пръвъ пжтъ сме обръщали вниманието на Михайлова върху този фактъ, обаче той не иска и да знае.

Макаръ че цѣли статии писахме за комарджилѣцитѣ въ Варна и разиграването на томбула, Михайловъ даже и съ око не мигна и работата си върви все по старому: томбула открито се разиграва по всѣко кафене прѣдъ носа на самитѣ полицаи, които се прѣструватъ, че не ги виждатъ и хората на в. „Свѣткавица“ сж принудени да изпълняватъ длъжността на полицията: да залавятъ подобни играчи и да имъ конфискуватъ торбитѣ съ номерата, какъвто е случая миналата седмица.

Може ли да ни каже г. Михайловъ отъ станалитѣ до сега повече отъ 100 кражби на колко авторитѣ сж заловени?

Имаме свѣдения, че Михайловъ купилъ 5—6 бракувани коне отъ полка, които храни въ конюшната на VI пол. участъкъ.

